



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Vladislavy Riegrové, Ph.D.
a soudců JUDr. Zdeňka Kovaříka a JUDr. Jany Sedlářové, v právní věci

žalobců:

a/ [redacted], narozen [redacted]
b/ [redacted] narozen [redacted]
oba bytem [redacted]
oba zastoupeni JUDr. Ladislavem Jiráskem, advokátem
Mariánské Lázně, Klíčová 199

proti
žalovanému :

Chytrý nájem s.r.o.
330 17 Chotíkov, č. p. 479
IČ 29158958,
zastoupen JUDr. Hanou Kapitánovou, advokátem
Plzeň, Sady 5. května 36, 301 12 Plzeň

o vydání směnek, o odvolání žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Plzni č. j. 41 Cm
70/2017-62 ze dne 11. 9. 2017

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalobci jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalovanému na náhradu nákladů odvolacího řízení 13 883,54 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Loukotová

Odůvodnění:

1. Žalobci se domáhají po žalovaném vydání směnky, které vystavili a podepsali v rámci uzavření smlouvy o půjčce dne 12. 11. 2015, když žalovaný postupoval nezákonně, pokud si k zajištění spotřebitelského úvěru nechal v rozporu s ustanovením § 18 zákona o spotřebitelském úvěru od žalobců vystavit směnku. Žalobci popsali smluvní vztahy, které ve finále vedly k podpisu směnky. Tedy, nejprve uzavřeli se společností Ekonomické stavby s.r.o. dne 10. 6. 2015 smlouvu o budoucí smlouvě o dílo, smlouvu na projektovou dokumentaci a smlouvu příkazní a dále dne 13. 11. 2015 Smlouvu o dílo. „Od počátku společnost Ekonomické stavby s.r.o. byla informována o tom, že žalobci nemají k dispozici žádné finanční prostředky na stavbu domu, na koupi parcely pro tuto stavbu a ani na provedení projektové dokumentace. Společnost Ekonomické stavby s.r.o. jim proto nabídla e-mailem ze dne 15. 7. 2015 možnost čerpání půjčky od společnosti Chytrý nájem s.r.o., když tato společnost je majetkově propojena se společností Ekonomické stavby s.r.o., a to prostřednictvím osoby [redacted] společnosti Ekonomické stavby rodinná a.s. ... se sídlem tamtéž, a [redacted] [redacted]“. Podle prohlášení společnosti Chytrý nájem s.r.o. je tato společností, jejímž z hlavních předmětů činnosti je poskytování krátkodobých překlenovacích půjček klientům Ekonomických staveb s.r.o. za účelem výstavby rodinných domů. Dne 12. 11. 2015 uzavřeli žalobci se žalovanou společností Chytrý nájem s.r.o. Smlouvu o půjčce, která byla účelově vázána na složení zálohy na úhradu přípravných prací pro výstavbu rodinného domu přímo budoucímu zhotoviteli. Žalobci nikdy neobdrželi žádné peníze a dle smlouvy měly být finanční prostředky převedeny přímo zhotoviteli společnosti Ekonomické stavby s.r.o. na úhradu projektové dokumentace a inženýrské činnosti. Součástí ujednání smlouvy o půjčce byl i článek 2.4., podle kterého oba dlužníci vystavili dvě blankosměnky vlastní a podepsali jako výstavce s doložkou bez protestu a nikoliv na řad věřitele, na kterých není vyplněna směnečná suma a datum splatnosti směnky. Obě směnky plní funkci zajišťovací.“
2. Dále žalobci popsali okolnosti, jež vyústily ve stav, kdy nezískali hypoteční úvěr u banky na 100% úvěrování stavby domu, a poukázali na svůj dopis právnímu zástupci žalobce ze dne 23. 11. 2016, v němž konstatovali absolutní neplatnost Smlouvy o půjčce ze dne 12. 11. 2015. S odkazem na příslušná ustanovení zákona č. 145/2010 Sb. o spotřebitelském úvěru vyjádřili žalobci přesvědčení o tom, že smlouva, svou povahou smlouva o spotřebitelském úvěru, je neplatná, když nedostala informační povinnosti ve smyslu zákona, navíc nebyla posouzena schopnost spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr. Žalobci zdůraznili, že [redacted] společnosti Ekonomické stavby s.r.o. a Chytrý nájem s.r.o. vystupoval v těchto vztazích „dvoudomě“, jednak na straně věřitele, jednak na straně zhotovitele, se zjevnou snahou obejít zákon o spotřebitelském úvěru. Žalobci jsou přesvědčeni, že zajištěním daného spotřebitelského úvěru smenkami se společnost Chytrý nájem s.r.o. dopustila správního deliktu. Žalobci vyzvali žalovaného, aby jim vrátil směnky, v jeho prospěch vystavené.
3. V žalobě dále žalobci uvedli, že se rozhodli nerealizovat zamýšlenou výstavbu domu a v souladu s ustanovením § 2612 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb. odstoupili od smluv, ke stavbě se vážících, tedy od Smlouvy o budoucí smlouvě o dílo, Smlouvy na projektovou dokumentaci, Smlouvy příkazní a smlouvy o dílo. Hodnotu svého prospěchu z činnosti, jež společnost Ekonomické stavby s.r.o. pro ně učinila, ocenili žalobci částkou 30 000 Kč a tuto zaslali společnosti na účet. Žalobcům vznikla škoda, spočívající v rezervačním poplatku za rezervaci parcely, zaplaceném realitní kanceláří v částce 32 913 Kč, jenž propadl.
4. K podpoře své argumentace žalobci odkázali na Nález Ústavního soudu ČR I. ÚS 563/11 ze dne 13. 11. 2012 a rozsudky Vrchního soudu v Praze sp. zn. 9 Cmo 67/2013, 104 VSPH 651/2014.
5. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobců, že půjčka poskytnuta nebyla, nesouhlasil rovněž s právním názorem žalobců ohledně absolutní neplatnosti dané smlouvy o půjčce. Další tvrzení, v žalobě obsažená, nepovažoval žalovaný pro projednávanou věc za podstatné a relevantní.

6. Pokud jde o půjčku ve výši 170 000 Kč, tato byla poskytnuta řádně a včas v souladu s uzavřenou smlouvou o půjčce, tj. v termínu a způsobem ve smlouvě o půjčce sjednaným, čehož je dokladem výpis z účtu žalovaného ze dne 18. 11. 2015.
7. Pokud jde o namítanou absolutní neplatnost smlouvy o půjčce, k tomu žalovaný s odkazem na ustanovení § 2 odst. 1 písm. c/ zákona č. 145/52010 Sb., z něhož se podává, že se zákon o spotřebitelském úvěru nevztahuje na odloženou platbu, půjčku, úvěr nebo jinou obdobnou finanční službu poskytnutou bez úroku a jakékoli úplaty, uvedl, že vzhledem k tomu, že úrok a jakákoliv úplata za poskytnutí půjčky jako pojmový znak spotřebitelského úvěru v předmětné smlouvě chybí, nelze na tento vztah zákon o spotřebitelském úvěru aplikovat či dovozovat jakékoli jeho porušení s následky neplatnosti uzavřené smlouvy o půjčce či dohody o vyplnění směnky, obsažené v čl. 25. smlouvy o půjčce. Dále, pokud jde o schopnost vrátit půjčku řádně a včas, tak žalobci jak v žádosti o půjčku, tak ve smlouvě o půjčce žalovaného výslovně ubezpečili, že žalobci mají zajištěn dostatek finančních prostředků nebo jiných zdrojů k vrácení půjčky a že jsou tedy schopni dostát svým závazkům, vyplývajícím z této smlouvy /čl. III odst. 1 smlouvy o půjčce/, bez takového ujištění by žalovaný žalobcům půjčku nikdy neposkytl. „Tedy aniž by žalovaný byl jakkoli povinen posuzovat schopnost žalobců zaplatit poskytnutou půjčku, když tato půjčka zákonu o spotřebitelském úvěru nepodléhá, má žalovaný v tomto směru a pro své potřeby schopnost žalobců půjčku vrátit za dostatečně zjištěnou a prokázanou. Navíc, pokud se někdo rozhodne stavět rodinný dům- tj. podstoupit investici v řádu několika milionů korun, měl by být reálně schopen dostát závazkům z mnohem vyšších finančních půjček než v daném konkrétním případě /170 000 Kč/... Jednání žalovaného, spočívající v poskytování krátkodobých bezúročných půjček nepodléhá žádné právní úpravě, která by zakazovala použití smének. Ani z příslušných směrnic EHS nelze vysledovat zákaz použití zajišťovacích smének k zajištění vrácení plnění ze smlouvy o půjčce jako spotřebitelské smlouvy. Žalovaný má za to, že v daném směru nelze jakkoli omezovat autonomii vůle stran, vyplývající z čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.“
8. Dále žalovaný vyjádřil přesvědčení o tom, že směnky drží poprávu, přičemž pokud jde o judikaturu, již se žalobci dovolávají, tato byla překonána rozhodnutími Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 562/2014 a sp. zn. 29 ICmo 4/2016.
9. Rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu na vydání smének, které žalovaný žalobci vystavili a podepsali v rámci uzavření smlouvy o půjčce ze dne 12. 11. 2015.
10. V odůvodnění rozsudku soud rekapituloval obsah žalobních tvrzení a vyjádření žalovaného k žalobě, dále popsal zjištění, učiněná z provedeného dokazování. Pokud jde o stanovisko žalobců o neplatnosti smlouvy o půjčce, tomu soud nepřisvědčil. Ve vztahu ke smlouvě o půjčce se z odůvodnění rozsudku podávají tato zjištění: „Žalobci požádali žalovaného o poskytnutí půjčky ve výši 170 000 Kč na úhradu zálohy dle smlouvy o budoucí smlouvě o dílo, smlouvy o dílo, smlouvy o dílo na projektovou dokumentaci a smlouvy příkazní /viz žádost o poskytnutí půjčky ze dne 12. 11. 2015. /Smlouvou o půjčce se žalovaný jako věřitel zavázal poskytnout žalobcům jako dlužníkům finanční půjčku ve výši 170 000 Kč, která je účelově vázána na financování zálohy ve výši 170 000 Kč dle článku II. bod 2.1 smlouvy o smlouvě budoucí o dílo č. [REDAKCE], smlouvy o dílo na projektovou dokumentaci č. [REDAKCE] a smlouvy příkazní č. [REDAKCE] ze dne 10. 6. 2015. Smluvní strany se výslovně dohodly, že finanční prostředky ve výši sjednané půjčky budou věřitelem poskytnuty přímo budoucímu zhotoviteli, a to do 30 dnů ode dne podpisu této smlouvy. Žalobci výslovně prohlásili, že souhlasí s tímto způsobem poskytnutí půjčky a svým podpisem stvrdili, že půjčku za podmínek stanovených touto smlouvou přijímají a zavazují se ji věřiteli ve sjednané lhůtě splatnosti, tj. nejpozději dne 12. 1. 2016, řádně a včas uhradit.“ Dále soud popsal zjištění ve vztahu ke sjednané smluvní pokutě /0,25 % denně z dlužné jistiny půjčky/, popsal zjištění ze směnečné dohody a dohody o vyplnění dvou blankosmének nikoliv na řad, jak se podává z čl. II. smlouvy o půjčce. Z provedeného důkazu

rovněž vyplývá, že bylo ujednáno, že v případě řádné a včasné úhrady finančních prostředků budou obě směnky vráceny dlužníkovi, tedy žalobcům coby výstavcům směnky.

11. Po provedeném dokazování listinami /zejména smlouvami a korespondencí mezi účastníky/ považoval soud za nepochybné to, že jak smlouva o smlouvě budoucí, uzavřená mezi společností Ekonomické stavby s.r.o. jako budoucím zhotovitelem a žalobci jako budoucími objednateli, tak smlouva o půjčce, jsou spotřebitelskými smlouvami. Nelze však předmětnou smlouvu o půjčce, považovat za smlouvu o spotřebitelském úvěru, neboť finanční služba byla žalovaným ze strany žalobce poskytnuta bez úroku a jakékoliv úplaty. Vzhledem k tomu, že se na danou smlouvu zákon o spotřebitelském úvěru nevztahuje, nemůže být danou smlouvou tento zákon ani porušen, v dané souvislosti nelze neplatnost smlouvy dovozovat.
12. Pokud jde o dvoudomé vystupování [REDAKCE], o němž hovoří nálezný Ústavního soudu sp. zn. I.ÚS 563/11, tak toto označení míří na situaci, kdy ve smluvních vztazích vystupoval [REDAKCE] [REDAKCE] jednak jako [REDAKCE] společnosti Ekonomické stavby s.r.o. a jednak jako fyzická osoba. V daném případě je situace odlišná: Byť [REDAKCE] [REDAKCE] je [REDAKCE] Ekonomických staveb s.r.o. a zároveň i žalovaného, jedná se o dva samostatné subjekty práva, které jsou zřetelně odlišeny tak, aby nedošlo k pochybnostem o tom, s kým žalobci jednají a za jakým účelem konkrétní kroky činí. Žalobci si museli být vědomi svého závazku vyplývajícího z uzavřené smlouvy o půjčce se žalovaným. V dané souvislosti soud odkázal na judikaturu Nejvyššího soudu, vážící se ke směnkám na řad.
13. Soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
14. Ve včas podaném odvolání žalobci argumentovali tím, že Společnost Ekonomické stavby se v rámci předmluvních ujednání zavázala rovněž k tomu, že pro žalobce /jako písarská chyba uvedeno žalované/ zajistí financování stavby, samotného nákupu pozemků pro stavbu domu a financování zpracování projektové dokumentace. Odvolatelé zdůraznili, že od počátku společnost Ekonomické stavby s.r.o. byla informována o tom, že žalovaní nemají k dispozici žádné finanční prostředky na stavbu domu, na koupi parcely pro tuto stavbu a ani na provedení projektové dokumentace. Uvedená společnost žalobcům nabídla možnost čerpání půjčky od společnosti Chytrý nájem s.r.o. [REDAKCE] [REDAKCE] jednal dvoudomé jednal coby [REDAKCE] jak za žalovaného, tak za Ekonomické stavby s.r.o. „Je totiž jednoznačné, že [REDAKCE] [REDAKCE] a jím ovládané společnosti využívají mezery v zákoně k praktikám, které jsou na hraně zákonnosti a zcela jistě v rozporu s dobrými mravy a zásadami poctivého obchodu. Jak jinak lze vyložit postup žalovaného, když místo toho, aby byl nápomocen zajistit žalobcům standardní hypoteční úvěr, nabídne jim půjčku, sice bezúročnou, ale se splatností pouhé dva měsíce. /12. 1. 2016/ a v případě, že ji žalobci nesplátí v tomto šibeničním termínu splatnosti, jsou sjednány sankční úroky ve výši 0,25% denně, tj. 91,25 % ročně. Společnost přitom byla velmi detailně informována o majetkových poměrech obou žalobců, bylo jí známo, že nedisponují žádnou hotovostí, žádným majetkem a společnost Ekonomické stavby s.r.o. si fakturovala dokonce odměnu za zajištění úvěru pro žalobce, který nakonec nedostali, a z něhož měla být půjčka splacena.“
15. Ve svém odvolání žalobci připustili, že zákon o spotřebitelském úvěru se nevztahuje na finanční službu, poskytnutou bez úroku a jakékoliv úplaty, avšak daná smlouva o půjčce má splatnost dva měsíce, žalobci zaplatili společnosti Ekonomické stavby s.r.o. 4 700 Kč, přičemž měli za to, že touto částkou zaplatili rovněž za sjednání úvěru či půjčky. Za společnost Ekonomické stavby s.r.o. a za společnost Chytrý nájem jednali stejní lidé a žalobci nebyli schopni rozlišit, kdo jedná za kterou společnost.
16. Dále ve svém odvolání žalobci setrvali na svém přesvědčení, že předmětná smlouva o půjčce je spotřebitelským úvěrem, je irelevantní, že půjčky nejsou úročeny, protože splatnost půjček je krátká a sankční úroky, respektive smluvní pokuty, jsou naprosto lichvářské. Žalovaný neúročením smlouvy o půjčce s dvouměsíční splatností pouze obchází spotřebitelský zákon. Žalobci rekapitulovali jednotlivá porušení zákona o spotřebitelském úvěru, k němuž danou

smlouvou o půjčce došlo, odkázali rovněž na porušení § 18 zákona o spotřebitelském úvěru. Smlouva je absolutně neplatná.

17. Při jednání před odvolacím soudem účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích, žalobci odkázali na své písemné podání, učiněné v odvolacím řízení, přičemž akcentovali okolnost, že žalovaný a spřátelené společnosti si byli vědomi toho, že žalobci nemají peníze na to, aby mohli půjčku vrátit. Žalovaný, respektive Ekonomické stavby, respektive propojené osoby přislíbily vyřízení úvěrů, samy neslíbily, že by úvěr na stavbu domu poskytly. Přes všechny tyto okolnosti žalovaný najednou chce smluvní pokutu. K dotazu soudu žalobci uvedli, že směnka zajišťovala i smluvní pokutu i vrácení půjček, půjčka nebyla vrácena. Žalobci zaplatili 4 700 Kč za vyřízení hypotéky. Bylo jim přislíbeno, že za tuto částku [redacted] respektive jeho společnosti zajistí, aby žalobci dostali od banky úvěr.
18. Žalovaný při jednání odvolacího soudu k odvolání žalobců uvedl, že společnost Chytrý nájem s.r.o. /žalovaný/ od žalobců nikdy nepřijala v souvislosti se smlouvou o půjčce žádné plnění, a zdůraznil, že je zaměňován subjekt Ekonomické stavby s.r.o. a Chytrý nájem s.r.o.
19. Odvolací soud přezkoumal odvoláním napadený rozsudek a řízení, které předcházelo jeho vydání /§ 212, § 212a o. s. ř./ a po provedeném jednání /§214 odst. 1 o. s. ř./, v jehož průběhu bylo provedeno dokazování fakturou č. [redacted], a dospěl k závěru o nedůvodnosti odvolání.
20. Tak především je třeba konstatovat, že na předmětnou smlouvu o půjčce se nevztahuje zákon o spotřebitelském úvěru, v podrobnostech v tomto směru odvolací soud odkazuje na odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně, s nímž se ztotožňuje. Jestliže tedy uvedený zákon na předmětný vztah nedopadá, nemůže pochopitelně být danou smlouvou jakkoli porušen. Pro úplnost lze konstatovat, že vzhledem k pojetí zákona /výslovné vymezení, dané ustanovením § 2, závazkových vztahů či možno říci situací, na něž se nevztahuje/, nepřichází v úvahu ani analogie. Jinak řečeno, neplatnost smlouvy o půjčce ani směnečné dohody nelze v daném případě odkazem na zákon č. 145/2010 Sb. dovozovat.
21. Pokud jde o související argumentaci žalobců, tak odvolací soud zopakoval dokazování fakturou č. [redacted]. Z dané listiny se podává, že [redacted] Ekonomické stavby s.r.o. vyfaktoval odběrateli [redacted] 4 700 Kč za odhad pozemku s tím, že jde o vzniklý vícenáklad za poplatek analýzy rizik a zajištění nad rámec smlouvy č. [redacted].
22. Pokud žalobci v odvolání proti rozsudku uváděli, že „měli za to, že částku 4 700 Kč zaplatili jednak za poradenství ohledně financování stavby a za sjednání úvěru či půjčky“, tak při pozorném čtení kýmkoliv nemohlo znění textu faktury vyvolat dojem, že společnost Ekonomické stavby s.r.o. sumu 4 700 Kč fakturuje za to, že pro objednatele /jak vyplývá z faktury/ „sjednala“, obstarala či zajistila úvěr či půjčku, či případně za to, že se zavázala tak učinit. Tedy kromě toho, že nejde o úplatu za úvěr či půjčku vůbec, tím spíše v dané faktuře nelze spatřovat úplatu za sjednání půjčky se společností Chytrý nájem s.r.o. Nikdo, kdo by si přečetl text faktury, by nemohl být na pochybách, kterých osob se faktura týká. Shrnutí: daná odvolací argumentace nemůže vyvrátit závěr, že na předmětnou smlouvu o půjčce, uzavřenou se žalovaným, se nevztahuje zákon o spotřebitelském úvěru.
23. Dále, pokud žalobci žalobě uváděli, že [redacted] společností Ekonomické stavby s.r.o. a Chytrý nájem vystupoval v popsáných vztazích dvoudomě, tak daná charakteristika /dvoudomost/ jež zazněla v rámci rozhodovací činnosti Ústavního soudu, mluví na jinou situaci, a sice, kdy [redacted] společnosti Ekonomické stavby s.r.o. vystupoval v souvisejícím vztahu rovněž coby fyzická osoba. O to zde nejde, v předmětných souvisejících vztazích vystupují dvě právnické osoby s nezaměnitelnou obchodní firmou /názvem/. Pokud žalobci v odvolání uvádějí, že za společnost Ekonomické stavby s.r.o. a společnost Chytrý nájem s.r.o. jednali stejní lidé a žalobci nebyli schopni rozlišit, kdo jedná za kterou společnost, tak není zřejmé v prospěch jaké odvolacích důvodů je daná argumentace předestřena. Sousedství „ekonomické stavby“ a „chytrý

nájem“ není možné zaměnit: nezní podobně ani není tvořeno částečně shodným základem názvu. Veškerá komunikace evidentně vyústila v písemnou formu, z níž bylo a je nepochybné, s jakým subjektem žalobci uzavírají smluvní vztah, respektive za koho je písemnost vystavena. Byť se můžeme jen domýšlet, kam přesně mířila daná argumentace, každopádně tato není s to vyvrátit závěr, že na předmětný spor v žádném směru nedopadá zákon o spotřebitelském úvěru /zákon č. 145/2010 Sb. ve znění zákona č. 43/2013 Sb./a mimo jiné se tedy nelze dovolávat jeho ustanovení § 18 odst. 1: zákaz použití směnky či šeku k splacení nebo zajištění splacení spotřebitelského úvěru/.

24. K uplatněnému nároku na vydání směnky pak lze uzavřít, že žalobci neprokázali vlastnické či jiné právo, aby mohli důvodně požadovat vydání směnek.
25. Pro úplnost odvolací soud k argumentaci žalobců podotýká, že sjednání smluvní pokuty nelze považovat za sjednání úplaty za poskytnutí půjčky či úvěru apod. Smluvní pokuta představuje sjednanou sankci za porušení závazku, jejím pojmovým znakem je porušení závazku. Tedy není-li závazek, smluvní pokutou zajištěný, porušen, smluvní pokuta nemůže být /po dlužníku ze závazku/ požadována.
26. Závěrem: Pokud soud žalobu na vydání směnek zamítl, nelze tomuto postupu vytknout pochybení.
27. Odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně podle ustanovení § 219 o. s. ř., jako věcně správný potvrdil.
28. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud dle § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. Procesně úspěšnému žalovanému vznikly účelně vynaložené náklady řízení, představované náklady právního zastoupení v částce 13 883,54 Kč /1x odměna za úkon právní služby v částce 9 500 Kč, 1x paušál po 300 Kč, cestovné, jízda osobním automobilem k jednání na trase [redacted] a zpět, ztráta času na cestě v rozsahu šest půl hodin po 100 Kč, celkem 600 Kč, 21% DPH v částce 2 409,54 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné, jestliže toto rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak /§ 237 o. s. ř./. Dovolání lze podat u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu. /§ 240 odst. 1 věta první o. s. ř./. Přípustnost dovolání je dle § 239 o. s. ř. oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

V Praze dne 17. října 2018

JUDr. Vladislava Riegtová, Ph.D.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Loukotová